

Dosarul nr. 2ra-1780/22
2-19099927-01-2ra-21122022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. L. Lavric)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Malîi, V. Sîrbu, V. Cotorobai)

ÎNCHEIERE

08 februarie 2023

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Maria Ghervas
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Nicolae Pindus, reprezentat de avocatul Larisa Volghin,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Nicolae Pindus împotriva Întreprinzătorului Individual „Cervac Alina” cu privire la restituirea contravalorii bunului, încasarea penalității, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 02 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 24 aprilie 2019, Nicolae Pindus, reprezentat de avocatul Larisa Volghin, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Întreprinzătorului Individual „Cervac Alina”, (în continuare Î.I. „Cervac Alina”), solicitând încasarea prejudiciului material în sumă de 38320 de lei, ce constituie contravaloarea bunului, încasarea penalității în sumă de 356376 de lei, încasarea prejudiciului moral în sumă de 100000 lei și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că, în data de 04 decembrie 2018 a încheiat cu Î.I. „Cervac Alina” contractul de antrepriză individual nr. 743, obiectul contractului constituind mobila produsă de antreprenor la comandă. Costul total al mobilei, conform contractului este de 38320 de lei, care a fost achitat integral în ziua încheierii contractului. Mobila urma să fie produsă în decurs de 30 zile lucrătoare. Conform prevederilor contractului, data prestării serviciului, termenul de producere a mobilierului și terminare a lucrărilor, a expirat la data de 21 ianuarie 2019. Termenul a fost depășit de către pârât fără temei și fără a-l anunța despre întârziere și cauzele acesteia. În contextul raportului juridic existent, termenul executării contractului a fost stabilit 30 zile lucrătoare, care a survenit la data de 21 ianuarie 2019 și este cert că, lucrările nu au fost executate în termenul prevăzut în contract și situația continuă.

Prin reclamația expediată la data de 26 februarie 2019, și-a exprimat pretențiile față de modul în care a fost executat contractul de antrepriză și a solicitat restituirea

mijloacelor bănești achitate pentru executarea mobilei, însă reclamația a rămas fără răspuns.

Reclamantul a precizat că, în data de 22 februarie 2019 i-a fost adusă acasă mobila, care nu corespunde materialelor și mărimilor bucătăriei la 18 cm. Respectiv, nu a putut fi instalată. Dulapurile de jos erau asamblate strâmb, cu decalaj neuniform. Elemente de mobilier cu zgârieturi, materialele din care au fost executate ușile, sunt zgâriate, elemente de mobilier au fost fixate defectuos. Meșterii încercau să ascundă defectele și tăiau mobila. Inițial au început să taie chiar în bucătărie niște plăci din bucățile din rezerva cu care intenționau să acopere golurile din mobilă, le uneau la dulap ca să se deschidă ușa. La instalare, au deteriorat placa din spatele dulapurilor. Placa din spate este lipită din bucăți. Sertarele sunt strâmbe cu crăpături pe interior. Meșterii au găurit suplimentar, inutil, pereții proaspăt reparați, apoi au lăsat mobila neinstalată în bucătărie și au plecat. Mecanismele nu corespund celor declarate, mecanismele de autodeschidere/închidere lipsesc cu desăvârșire. Polița din dulap nu este stabilă, se mișcă la atingere. Marginea blatului de lucru și a dulapurilor de sus se dezlipește. Toate lucrările executate de către pârât, în baza contractului încheiat, nu corespund. Astfel, mecanismele nu corespund celor declarate, persistă defecțiuni ale mobilei, instalarea neconformă a bucăților de mobilier, dimensiunile nu corespund, încercarea de montare era necalitativă, erau zgârieturi și materialul se dezlipea. Termenul de montare a fost depășit cu mult față de cel prevăzut în contract. Chiuveta „Rondo 139 Polisajli 0,80”, în general, nu a fost adusă.

Reclamantul a suținut că, discuțiile telefonice nu au condus la soluționarea litigiului. Prin reclamația recepționată de către pârât la data de 01 martie 2019, a fost declarată rezilierea contractului de antrepriză. Reclamațiile adresate pârâtului au rămas fără răspuns. La fel, a fost depusă reclamație și la Agenția pentru Protecția Consumatorilor și Supravegherea Pieței. Pârâtul nu s-a prezentat la Agenția pentru Protecția Consumatorilor și Supravegherea Pieței, pentru soluționarea conflictului extrajudiciar.

Prin prisma prevederilor art. 32 alin. (2) al Legii privind protecția consumatorilor, reclamantul a pretins ca pentru încălcarea termenelor, urmează să-i achite o penalitate în mărime de 356376 de lei pentru 90 de zile de întârziere. În context, reclamantul a considerat aplicabile prevederile Legii cu privire la protecția consumatorilor nr. 105 din 13 martie 2003 (în continuare Legea nr.105/2003), făcând trimitere la art. 5 lit. c), art. 13 alin. (1), (2) al Legii nr.105/2003.

Reclamantul a afirmat că, pârâtul i-a cauzat un prejudiciu moral estimat la suma de 100000 de lei, fiind o sumă suficientă, în opinia sa, pentru perioada dată.

Prin încheierea din 08 noiembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, a fost ordonată efectuarea expertizei de către Camera de Comerț și Industrie, în sensul determinării stării, de facto, a setului de mobilă de bucătărie, fiind suspendat procesul până la prezentarea raportului de expertiză.

Prin încheierea din 06 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, a fost reluat procesul, ca urmare a parvenirii în instanță la data de 05 decembrie 2019 a raportului de expertiză nr. 04300034, întocmit de către Camera de Comerț și Industrie.

Prin cererea înregistrată la data de 10 decembrie 2019, Nicolae Pindus, reprezentat de avocatul Larisa Volghin, reiterând, în esență, circumstanțele din cererea de chemare în judecată inițială, a solicitat încasarea sumei de 38320 de lei,

ce constituie contravaloarea mobilei de bucătărie, încasarea penalității în sumă de 689760 de lei, încasarea prejudiciului moral în sumă de 100000 de lei, încasarea sumei de 2400 de lei cu titlu de cheltuieli pentru efectuarea expertizei, conform bonului fiscal din 19 noiembrie 2019, a sumei de 2505 lei, achitată pentru serviciile executorului judecătoresc.

Prin hotărârea din 10 iulie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată înaintată de Nicolae Pindus împotriva Î.I. „Cervac Alina” cu privire la restituirea contravalorii bunului, încasarea penalității pentru încălcarea termenului de prestare a serviciului, repararea prejudiciului moral, încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin decizia din 02 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul declarat de Nicolae Pindus și s-a casat parțial hotărârea din 10 iulie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru și anume în partea respingerii pretenției de încasare a penalității și de reparare a prejudiciului moral, cu compensarea cheltuielilor de judecată și în această parte s-a pronunțat o nouă hotărâre, prin care s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Nicolae Pindus și s-a încasat din contul Î.I. „Cervac Alina” în beneficiul lui Nicolae Pindus penalitatea în sumă de 38320 de lei, prejudiciul moral în sumă de 5000 de lei și cheltuielile de judecată în sumă de 4905 de lei; s-a încasat din contul Î.I. „Cervac Alina” în beneficiul statului taxa de stat aferentă cererii de chemare în judecată și a cererii de apel, de la plata căreia a fost scutit reclamantul/apelant în temeiul legii, în sumă de 2186,80 de lei.

În consolidarea soluției, instanța de apel a considerat că, prima instanță întemeiat a respins pretențiile apelantului/reclamant Nicolae Pindus privind restituirea contravalorii bunului, or, la caz nu au fost prezentat probe pertinente și concludente, care ar confirma cu certitudine existența defectelor tehnice, precum și necorespunderea standardelor mobilei efectuate de Î.I. „Alina Cervac”.

În acest context, instanța de apel a relevat că, raportul de expertiză nr. 0430034 din 19 noiembrie 2019, efectuat de expertul-evaluator Nadejda Novac din cadrul Camerei de Comerț și Industrie nu poate fi apreciat ca o forță probantă prestabilită, deoarece executorul expertizei nu s-a condus de normative tehnice, inclusiv reguli de inspectare a mobilei, limitând-se doar la examinarea, de fapt, a mobilei. La fel, expertul nu a explicat cert modul de constatare a spațiului liber de 100 mm, indicat în raport, identificat între dulapurile inferioare și aragaz, însă a relatat că, lungimea totală a spațiului gol rezervat pentru aragaz nu a fost măsurată, în vederea comparării cu mărimea indicată în proiectul individual anexat la contract. De asemenea, s-a indicat și despre diversitatea cauzelor dezlipirii canturilor, nefiind stabilit motivul dezlipirii, totodată fiind specificat despre posibilitatea remedierii acestora. La capitolul respectiv, instanța de apel a reținut că, deși, apelantul Nicolae Pindus atât în plângerea depusă în adresa Agenției pentru Protecția Consumatorilor, cât și în cererea de chemare în judecată a invocat și efectuarea lucrării necalitative din partea Î.I. „Cervac Alina”, acesta nu a depus în adresa executantului o reclamație referitoare la produsele necorespunzătoare cu indicarea concretă a acestor neajunsuri și remedierea acestora.

Instanța de apel a conchis că, prima instanță incorect a reținut și stabilit că antreprenorul și-ar fi executat deplin obligațiile contractuale, urmare a cărui fapt

pretenția reclamantului privind încasarea penalității și a prejudiciului moral urmează a fi admisă, însă parțial.

Cu referire la cerințele reclamantului Nicolae Pindus privind încasarea penalității în sumă de 689760 de lei, pentru întârzierea executării mobilei, instanța de apel a reiterat că, instanța de fond greșit a concluzionat asupra netemeinicii acesteia, or, reieșind din conținutul art. 21 alin. (1) al Legii nr. 105/2003, prestatorul (executantul) este obligat să asigure prestarea serviciului (executarea lucrării) în termenele și condițiile stabilite în reglementările specifice în domeniu sau stipulate în contractul de prestare a serviciului (executare a lucrării).

În context au fost citate prevederile art. 32 alin. (1),(2) al Legii nr. 105/2003, în vigoare la data semnării contractului.

La caz, instanța de apel a reținut potrivit circumstanțelor cauzei că, antreprenorul în persoana Î.I. „Cervac Alina” avea obligația de a presta serviciul calitativ și conform condițiilor contractuale și anume să execute, livreze și să monteze bucătăria comandată, în termen de 30 zile lucrătoare, termenul expirând la 21 ianuarie 2019 inclusiv, pe când mobila a fost adusă la domiciliul apelantului/reclamant Nicolae Pindus la 22 februarie 2019, nefiind finalizate lucrările de montare/instalare a acesteia.

Prin urmare luând în considerare că, antreprenorul a încălcat termenul și dreptul consumatorului Nicolae Pindus de a beneficia de produsul comandat, care nu sânt imputabile consumatorului, în temeiul art. 32 alin. (1) al Legii nr. 105/2003, Nicolae Pindus poate beneficia de încasarea de la Î.I. „Cervac Alina”, prin aplicarea prevederilor art. 630 Cod civil, a penalității în sumă de 38320 de lei, ce constituie contravaloarea produsului. Or, penalitatea calculată în temeiul art. 32 alin. (1) al Legii nr. 105/2003 este vădit disproporționată în raport cu valoarea produsului contractat, urmare a cărui fapt instanța a conchis necesar a o reduce până la valoarea bunului.

De asemenea, instanța de apel a reținut ca fiind justificată cerința reclamantului privind repararea prejudiciului moral, dar într-un quantum mai redus decât cel pretins de reclamant și anume, în limita sumei de 5000 de lei, or, prin neexecutarea în termen de către Î.I. „Cervac Alina” a obligațiilor asumate conform contractului de antrepriză, ultimul i-a cauzat reclamantului daune morale, exprimate prin suferințe psihice ce au dus la acutizarea maladiilor de care suferea.

Instanța de apel a citat prevederile art. 1422 alin. (1), art. 1423 Cod civil,

În acest sens, instanța de apel a precizat că, la determinarea mărimii compensației pentru prejudiciul moral, instanța de judecată ia în considerare atât aprecierea subiectivă privind gravitatea cauzării suferințelor psihice sau fizice părții vătămate, cât și datele obiective care certifică acest fapt, îndeosebi: - importanța vitală a drepturilor personale nepatrimoniale și a bunurilor (viața, sănătatea, libertatea, inviolabilitatea locuinței, secretul personal și familial, onoarea, demnitatea și reputația profesională etc.); - nivelul (gradul) suportării de către persoana vătămată a suferințelor psihice sau fizice (lipsirea de libertate, pricinuirea vătămării corporale, decesul persoanelor apropiate (rudelor), pierderea sau limitarea capacității de muncă etc.); - felul vinovăției (intenția, imprudența) persoanei care a cauzat prejudiciul, în cazul în care pentru repararea prejudiciului moral este necesară prezența ei. Or, la determinarea mărimii prejudiciului moral în echivalent bănesc, instanțele sunt în drept să ia în considerare și alte circumstanțe probatoare prin actele

pricinii, în particular, situația familială și materială a persoanei care poartă răspundere pentru cauzarea prejudiciului moral părții vătămate.

Astfel, prin prisma celor expuse anterior și având în vedere suferințele reclamantului suportate ca urmare a neexecutării în termen a obligațiilor contractuale de către pârât, emoțiile negative condiționate de nesiguranța executării contractului de către pârât, instanța de apel a apreciat ca fiind justificată suma de 5000 de lei, cu titlu de prejudiciu moral, or, suma de 100000 de lei este una excesivă și exagerată.

Redând prevederile art. 82, art. 94 alin. (1), (3), (4), art. 98 alin. (1), (3), (4) Cod de procedură civilă, ținând cont de faptul că acțiunea apelantului/reclamant a fost admisă parțial, ultimul fiind scutit, în virtutea legii, de plata taxei de stat la înaintarea acțiunii și a cererii de apel, instanța de apel a considerat necesar a încasa din contul Î.I. „Cervac Alina” în beneficiul statului taxa de stat proporțional pretențiilor admise, având în vedere caracterul patrimonial al acestora, în partea penalității și caracterul nepatrimonial, în partea reparării prejudiciului moral.

De asemenea, instanța de apel a conchis necesar a încasa de la Î.I. „Cervac Alina” în folosul lui Nicolae Pindus cheltuielile de judecată compuse din suma de 2400 de lei, cu titlu de taxă pentru efectuarea expertizei conform bonului fiscal nr. 0001 din 19 noiembrie 2019 și suma de 2505 lei, achitați pentru serviciile executorului judecătoresc, aceste cheltuieli fiind rezonabile și necesare examinării corecte și obiective a cauzei.

La 09 decembrie 2022, Nicolae Pindus, reprezentat de avocatul Larisa Volghin, a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 02 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu trimiterea cauzei spre judecare.

În motivarea recursului s-a invocat că, în decizia instanței de apel nu au fost expuse motivele cererii de apel, nu s-au examinat probele care au servit temei pentru invocarea cerințelor, precum și au fost încălcate normele de drept material prin neaplicarea prevederilor Legii nr. 105/2003 care trebuia să fie aplicate și a aplicat art. 630 Cod civil, care în acest caz nu trebuia să fie aplicat.

Totodată, a menționat că, Legea nr. 105/2003 a devenit, în cazul dat, în practica aplicării de către instanțele ierarhic inferioare, o lege/articol declarativ, iar invocarea neîndeplinirii cerințelor acestor prevederi, s-a ignorat. Motivarea hotărârilor este o garanție pentru părți că, cererile lor au fost analizate cu atenție și oferă posibilitatea exercitării controlului judiciar. Analiza care judecătorul o face în legătură cu motivele de fapt și de drept, care i-au format convingerea în sensul unei anumite soluții, trebuie să fie clară, simplă, precisă, concisă și fermă, să aibă putere de convingere. Nemotivarea hotărârii sau o motivare necorespunzătoare atrage casarea.

Recurentul a indicat la capitolul „tratament disproporționat” că, atât prima instanță de judecată, cât și instanța de apel au trecut cu vederea situația reală a lucrurilor, starea materială și morală. La examinarea apelului, a declarat că nu are mobilă din cauza intimatului, banii fiind achitați pârâtului în anul 2018 pentru mobila care nu a fost posibil de instalat/folosit, precum și chiuveta achitată, nu i-a fost livrată.

La judecarea litigiilor referitoare la protecția drepturilor consumatorilor, instanțele judecătorești trebuie să țină cont de faptul că statul, conform art. 5, art. 22 din Legea nr. 105/2003, asigură consumatorilor protecția drepturilor lor legitime și

le oferă posibilitatea liberei alegeri a produselor, serviciilor, prin elaborarea și promovarea la nivelul de stat a politicii în domeniul protecției drepturilor consumatorilor, elaborarea și aprobarea legilor și altor acte normative în domeniu, prin organizarea și exercitarea controlului și supravegherii de stat asupra respectării legislației în domeniu, precum și a cerințelor prescrise sau declarate referitoare la produse, servicii. Instanțele de judecată dispun de posibilitatea atragerii în proces a autorităților publice prevăzute la art. 23 din Legea nr. 105/2003, pentru a depune concluzii în vederea apărării drepturilor și intereselor consumatorului, reieșind din atribuțiile autorităților respective.

Recurentul a opinat că, instanța de apel a încălcat prevederile art. 240 alin. (3) Cod de procedură civilă, conform cărora judecătorul trebuie să se pronunțe asupra a ceea ce s-a cerut, fără a depăși limitele investiției. În contextul schimbării obiectului cererii de chemare în judecată prin aceea că pretențiile decurg din Legea nr.105/2003 și contractul încheiat. Instanța a substituit din oficiu cerința privind încasarea penalității și suma ei cu cerința privind încasarea pagubei materiale și suma ei.

O altă critică de nelegalitate adusă hotărârii recurate vizează soluția de respingere a cerinței privind restituirea contravalorii produsului, or, recurentul a susținut că, contrar alegațiilor instanțelor, încheierea unor astfel de contracte determină nașterea raporturilor juridice în conținutul cărora sunt incluse drepturi și obligații în sarcina părților și numai în ipoteza neexecutării obligațiilor din motive neimputabile s-ar fi pus problema analizei unei cauze exoneratoare de la plata sumelor solicitate, iar forma *ad probationem* se impune din considerente practice, întrucât asigură posibilitatea părților contractante de a putea dovedi conținutul contractelor pe care le-au încheiat.

De asemenea, a indicat despre nemotivarea deciziilor atacate, or, textul legal are în vedere omisiunea de a examina motivele invocate și argumentele de fapt sau de drept indicate de parte, care, fiind larg dezvoltate, sunt subsumate motivului care îl apreciază critic. Instanțele descriu circumstanțele și aplică legea părților, tendențios, vădit în favoarea intimatului.

În contextul prevederilor art. 148 alin. (1) Cod de procedură civilă coroborat cu prevederile art. 18-5 alin. (3) al Legii nr.105/2003, intimatul nu a făcut uz de dreptul prevăzut de lege de a cere instanței dispunerea efectuării unei expertize a mobilei confecționate. Mai mult, a fost împotriva dispunerii expertizei mobilei, eschivându-se astfel de la cheltuielile necesare pentru expertiză, lăsând să le suporte unilateral.

Dispozițiile Legii nr.105/2003 și Codului civil nu instituie drept condiție obligativitatea consumatorului de a accepta serviciul pretins prestat (mobilă), invers, permite consumatorului să decidă, modalitatea recuperării din variantele legale. Astfel, a optat pentru mijloacele bănești, fiindcă mobila nu era posibil de folosit după destinație, defectele fiind majore. Criticile din cererea de apel nu au fost înlăturate.

La fel, a considerat nejustificată micșorarea sumei penalității, precum și a opinat că, executarea necorespunzătoare a contractului deja constituie temei de răspundere pentru prejudiciul nepatrimonial.

Copia recursului declarat, prin scrisoarea datată cu 21 decembrie 2022 (f.d.209) a fost expediată în adresa intimatului, fiind restituită corespondența instanței cu mențiunea „necunoscut” (f.d.211-212).

Referință la cererea de recurs, în temeiul art. 439 alin.(2) Cod de procedură civilă, până la data judecării cauzei în ordine de recurs, nu a parvenit.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 02 iunie 2022, iar cererea de recurs a fost depusă la 09 decembrie 2022.

Materialele cauzei atestă expedierea copiei deciziei integrale către participanții la proces la data de 31 octombrie 2022, inclusiv prin intermediul poștei electronice (f.d.198). Astfel, recursul este declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Nicolae Pindus, reprezentat de avocatul Larisa Volghin, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stipulează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Nicolae Pindus, reprezentat de avocatul Larisa Volghin, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul părții recurente cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe,

suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Nicolae Pindus, reprezentat de avocatul Larisa Volghin.

În conformitate cu art. 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Nicolae Pindus, reprezentat de avocatul Larisa Volghin, împotriva deciziei din 02 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Maria Ghervas

Galina Stratulat